ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ
Σταθ. Α' Βοηθειῶν 44—44
Πυροσβεστική Ὑπηρεσία 25—61
Βλάβαι 25—22
Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80
ΣΕΛΙΣ ΤΡΙΤΗ
ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1962

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ
Τουριστικὴ Ἀστυνομία 34—52
Τουριστικὸν Περίπτερον 45—40
Α' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—81
Β' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—82
Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 28—83
Δ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα 20—21

Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΠΗΡΕΑΣΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

'ΖΩΗ, ΚΑΙ 'ΣΩΤΗΡ,: ΔΥΟ ΤΑΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ πρώτη λοιπὸν διαφορὰ ποὺ διακρίναμε στὸ προηγούμενό μας ἄρθρο, ἡ διαφορὰ στὰ βοηθητικὰ μέσα ἀγωγῆς τῆς νέας Ἰδίως νεότης, εἶναι μιὰ διαφορὰ ἄρκετα σημαντική. Γιατὶ στὴν ἐποχή μας κάθε προσπάθεια χριστῆς ἀγωγῆς τῆς νεολαίας, σκοντάφτει στὶς ἀντίθετες κοινωνικὲς ἀλλὰ καὶ οἰκογενειακὲς πολλὲς φορὲς ἐμπόδιες. Τέλος ἡ ἀπομάκρυνση τῶν παιδαγωγουμένων ἀπὸ τὶς ἐπιρροὲς αὐτὲς ἢ εἶναι ἀδύνατο νὰ πραγματωθῆ, ἢ προκαλεῖ τὶς ἀντιδράσεις τόσον αὐτῶν τῶν Ἰδίων, ὅσο καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

Εἶναι λοιπὸν ἕνα πολὺ λεπτὸ ζήτημα, ποὺ ἡ μέθοδος ἀντιμετωπίζει τὸν τρόπο τοῦ γίνεται ὅπως εἴδαμε ἡ διαφορετικὸ πνεῦμα ἀπὸ τὶς ἄλλες χριστιανικὲς κινήσεις τῆς ΕΝΩΣΗΣ καὶ τοῦ ΣΩΤΗΡΟΣ.

Ὅπως ὑποστηρίξαμε οἱ διαφορὲς δὲν ἐξαντλοῦνται στὸ σημεῖο αὐτό. Προχωροῦμε λοιπὸν καὶ σὲ ἄλλες ποὺ ὑπάρχουν καὶ ποὺ κάθε φορὰ καὶ διακρίνεται ἡ μιὰ χριστιανικὴ κίνηση ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Στὸ θεωρητικὸ τομέα, θεολογικὰ καὶ φιλοσοφικό, οἱ διαφορὲς εἶναι ἐπίσης καταφανεῖς. Χειροπιαστὴ ἀπόδειξη τὸ ὅτι στοὺς "κύκλους τῶν γραμματικὰ καλλιεργημένων χριστιανῶν οἱ «Σωτηριανοὶ» τὰ θέματά τους τὰ πέρνουν μόνον ἀπὸ τὴν Ἁγ. Γραφὴ καὶ Θεοῦ ὅτι ἡ χριστιανικὴ φιλοσοφία ἡ ἐκλογίκευση δηλαδὴ τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ τῆς χριστιανικῆς θεολογίας ἐπροχώρησε πολύ.

Δὲν εἶναι σύμπτωση τὸ γεγονὸς ὅτι περισσότεροι μὴ θεολόγοι χριστιανικοὶ ἐπιστήμονες κατ' ἐξοχὴν ἀνήκουν ἢ συνεργάζονται μὲ τὴ ΖΩΗ, ἐνῶ περισσότεροι ἀπὸ ποσοστὸ θεολόγοι μὲ τὸν ΣΩΤΗΡΑ. Ἀκόμα καὶ ἡ ἀξιολόγηση τῶν χριστιανῶν γίνεται μὲ διαφορετικὰ κριτήρια ἀπὸ τὶς δυὸ χριστιανικὲς αὐτὲς τάσεις. Ἀπὸ τὴ ἄποψη ἡ διαφορὰ γνωμῶν μεταξὺ τοῦ «Ζωῆ» περιοδικοῦ τοῦ ἄλλοτε «Ἀναζητήσεως» (προσκειμένου προς τὴν ΖΩΗ) περιοδικοῦ τοῦ ἄλλοτε Ἀδελφοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως καὶ τοῦ «Ἐπιστημόνων κ. Τσιριντάνη καὶ τοῦ «Σωτῆρος» ὡς πρὸς τὸ τρόπον ἐρμηνείας τῆς νέας ἀποκαλύψεως ὑποχωρήσεως τῆς ἐπιμονῆς καὶ παρατηρῆται τὰ τελευταῖα πάλι χρόνια στὸ δυτικὸ κόσμο τοῦ χριστιανισμοῦ, ποὺ ἄρχισε ἡ «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ» θεωρεῖται ἡ στροφὴ αὐτὴ ἀπώλεια τῆς ἀνησυχεῖ. Ὁ «ΣΩΤΗΡ» νομίζει ὅτι οἱ ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τὸ χριστιανισμὸ ἁπλῶς ἕνα λοῦμπρο χριστιανικῆς φιλοσοφίας εἶναι ἀπαστικῆς. Ὅτι εἶχαν δηλ. ἀποχωρήσει ἀπὸ ἕνα χριστεπώνυμο πολιτισμὸ μὲ πολὺ λίγο ἢ χωρὶς ἀποστολή.

Περισσότερος Χριστὸς καὶ λιγότερη φιλολογία εἶναι ἡ θεωρητικὴ θέσις τοῦ «Σωτῆρος». Λιγώτερο Χριστὸς καὶ περισσότερη φιλολογία καὶ ἐπιστήμη ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ χριστιανισμό, εἶναι ἡ γραμμὴ τῆς «ΖΩΗΣ».

Τὸ θέμα Ἐκκλησία, μὲ τὸν ὀζὺ μάλιστα τρόπο ποὺ μᾶς τίθεται τὰ τελευταῖα χρόνια, εἶναι ἕνα ἄλλο ἀκόμα πρόβλημα ποὺ περιμένει τὴ λύση του ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς. Γραμμὴ τῆς «Ζωῆς» ὑπῆρξε ἀνέκαθεν ἡ μὴ ἐνεργὸς ἀνάμιξη στὰ ζητήματά της. Ὁ ἐπηρεασμὸς, ἡ ἐξυγίανση τοῦ ἰδρύματος καὶ τῶν ὑπηρετούντων σ' αὐτό, μόνον διὰ τῆς χριστιανικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ λαοῦ θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιηθῆ μακροπρόθεσμα καὶ ἐμμέσως. Ἀπὸ τὸν συνεπῆ στὸ χριστιανισμὸ λαὸ θὰ ἐξαγιαναν οἱ καλοὶ κληρικοί, οἱ καλοὶ καθηγητές, οἱ καλοὶ ποιμένες. Αὐτὴ παραμένει ἡ πολιτικὴ τοῦ «ΣΩΤΗΡΟΣ». Ἡ τελευταία τρικυμία ποὺ κατετάραξε τὸ σκάφος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀπέδειξε. Ἀντίθετα οἱ «Ζωῆκοὶ» ἐκινήθηκαν γιὰ πρώτη φορὰ. Κατὰ τὴ γνώμη τους ἡ ξύναμη καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῶν ὀργανώσεών τους καὶ τῶν ἐντύπωντους, πρέπει ἀμέσως νὰ κινητοποιηθῆ γιὰ νὰ ὑποβοηθήσῃ στὴν ἐξυγίανση τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἡ ΖΩΗ φαίνεται νὰ εὐνοῆ μεταρρυθμίσεις ἐκκλησιαστικές, καθὼς καὶ οἱ συνεργαζόμενες μετ' αὐτῆς ἄλλες κινήσεις καὶ γενικώτερα ὅτι ἔπαψε νὰ περιορίζεται στὸ ρόλο τοῦ σπορέως τῆς χριστιανικῆς μονον ἀληθείας. Δὲν ὑπομένει νὰ διοργανωθοῦν μὲ τὴ χριστιανικὴ ἀγωγὴ καὶ θὰ διεισδύσουν μέσα καὶ στὴν ἐκκλησία στὸ μέλλον.

Ἀλλὰ ὅπως καὶ πρὸ διετίας εἶχαμε γράψει, τὸ καθοδηγοῦμενο ἀπὸ τὴν ἀδελφότητα τῆς ΖΩΗΣ χριστανικὸ κίνημα, δὲν ἀφήνει ἀδιάφορο καὶ τὸ κοινωνικὸ πρόβλημα, ποὺ ἄμεσα ἐφάπτεται μὲ τὴν πολιτικὴ. Δὲν ἀρκεῖ κατὰ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ δημιουργία χριστιανικῶν χαρακτήρων. Χρειάζεται ἡ κινητοποίηση ὅσων ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὶς χριστιανικὲς ἀρχὲς καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Χειροπιαστὴ ἀπόδειξη ἡ διαβεβαίωση τοῦ «ΣΩΤΗΡΟΣ», τὴν ὁποίαν ἔκαμε στὸ πρῶτο του τεῦχος, ὅτι δὲν θὰ ἀσχοληθῆ καθ' ὁλοκληρίαν ἐμμεσα ἢ ἄμεσα μὲ τὰ ἀφορῶντα τὴν πολιτικὴ καὶ ἡ ὀργάνωση ἀπὸ τὴ «Χριστιανικὴ Ἕνωση Ἐργαζομένης Νεολαίας» τῆς ΖΩΗΣ τοῦ πρώτου σεμιναρίου ποὺ ἐπραγματοποίησε στὴν Ἀθήνα ἡ Διεθνὴς Συνομοσπονδία τῶν Χριστιανικῶν Συνδικάτων, τὴν 30ὴ Ἰουνίου καὶ 1η Ἰουλίου ἐ.ἔ.

Ἡ στάση τῶν δύο κινήσεων ἀπέναντι στὸ θέμα προσεγγίσεως τῶν ἐκκλησιῶν φαίνεται νὰ εἶναι ἐπίσης κάπως διαφορετική. Ἡ εἰσβολὴ τοῦ δυτικοευρωπαϊκοῦ χριστιανικοῦ πνεύματος, φορεῖς τοῦ ὁποίου ὑπῆρξαν οἱ νεαροὶ ἰδιωτικὼς χριστιανικοὶ ἐπιστήμονες καὶ θεολόγοι, ποὺ ἐσπούδασαν στὴν Εὐρώπη, ἀντιμετωπίζεται μὲ δυσπιστία ἀπὸ τὸν ΣΩΤΗΡΑ. Ἡ ἀρθρογραφία τοῦ καθηγητοῦ κ. Π. Τρεμπέλα στὸ ὁμώνυμο περιοδικό μᾶς παρουσιάζει μιὰ σκληρότερη» στὸ θέμα τῆς ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν στάση, ἀπὸ ὅτι ἡ ΖΩΗ. Ἡ τελευταία βρίσκει πάντοτε καὶ χῶρο στὶς σελίδες της κριτικὰ ἐνθαρρυντικὰ λόγια γιὰ τοὺς ἀλλοδόξους χριστιανοὺς διανοουμένους καὶ ἱερωμένους, ποὺ μᾶς ἐπισκέπτονται, ἐνῶ ὁ ΣΩΤΗΡ εἶναι περισσότερο ἐπιφυλακτικὸς ἀπέναντί τους.

Σὲ γενικώτερες γραμμές, μποροῦμε ἑπομένως τελειώνοντες, νὰ ὑποστηρίξουμε, πὼς με διαφορετικὸ πνεῦμα καὶ οἱ δυὸ παρατάξεις ἀντιμετωπίζουν πράγματι θεμελιακὰ καὶ δευτερεύοντα προβλήματα καὶ ζητήματα. Ὅτι οἱ «Ζωῆκοὶ» πιὸ τολμηρὰ στέκονται μπροστὰ στὰ διάφορα προβλήματα τοῦ σημερινοῦ μας κόσμου, προσπαθώντας νὰ διεισδύσουν καὶ νὰ ἐπηρεάσουν τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Χωρὶς νὰ στέκη οὐσιαστικὰ ὁ τίτλος «συντηρητικοὶ» γιὰ τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ «Σωτῆρος» εἶναι γεγονὸς ὅτι μένουν σκεπτικοὶ μπροστὰ σὲ ὡρισμένα ζητήματα. Ἰδίως ἀμφισβητοῦν τὴν οὐσιαστικὴ ἀξία μιᾶς οἰκειοποιήσεως τῶν κοσμικῶν μέσων καὶ μεθόδων χάριν τῆς ἱεραποστολῆς. Ἀκόμα δὲ δὲν φαίνεται νὰ τοὺς ἀπασχολῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων ποὺ θὰ ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ τὸ χριστιανισμό, ὅσο τὸ νὰ εἶναι ὁ ἐπηρεασμὸς αὐτὸς ἀποφασιστικὸς καὶ οὐσιαστικός. Γι' αὐτὸ θεολογοῦν περισσότερο παρὰ φιλοσοφοῦν. Προβάλλουν τὴ Γραφὴ περισσότερο καὶ ὄχι τὶς ἐπηρεασμένες ἀπὸ τὴ Γραφὴ «γραφὲς» τῶν διαφόρων χριστιανῶν διανοουμένων. Ἐπιμένουν στὸ ὅτι «Ὸς ἂν δουλησῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται» στὸ «ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν» καὶ ἄλλες συμβουλὲς τοῦ Εὐαγγελίου. Αὐτὸ τοὺς κάνει νὰ μὴν μποροῦν νὰ κατανοήσουν πῶς, ἐπὶ παραδείγματι, ἕνας ἱερεὺς δὲν ἐπιθυμεῖ στὴν ἐποχή μας πλέον οὔτε τὴ σημερινὴ του ἐνδυμασία νὰ φορῆ. Πῶς δὲν ἐπιθυμῆ νὰ μείνη ἐγκρατὴς καὶ ἄγαμος ἢ νὰ μὴν μπορεῖ εὐχαρίστως νὰ στερῆται τῶν ἀπολαύσεων, τῶν νομίμων καὶ θεμιτῶν (ὅπως ἕνα ἐποικοδομητικὸ κινημα τογραφικὸ ἔργο) ποὺ ἀφθονεῖ μᾶς προσφέρει ἡ σύγχρονη ζωή.

Δὲν ὑπῆρξε ἑπομένως προῖον οὔτε κατωτέρων κινήτρων, οὔτε δευτερευουσῶν διαφορῶν ἡ διάσπαση. Μὲ τὰ λίγα ποὺ ἀναφέραμε, ἀλλὰ ἀρκετὰ πολλὰ γιὰ ἕνα ἄρθρο, νομίζουμε ὅτι κατατοπίσαμε σχετικὰ τὸν ἀναγνώστη. Καὶ οἱ δύο ἀδελφότητες ἀκολουθοῦν πλέον τὸ δρόμο τους καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ θὰ γνωρίσουμε ἀργότερα τὸ δέντρο. Πάντως, ἐκεῖνο ποὺ ἀπὸ τὼρα εἶναι διαπιστωμένο εἶναι πὼς καὶ οἱ δύο τάσεις ἐκκλησιοποιοῦν ψυχικὰ διαφορετικῆς κληρονομικότητος, διαπαιδαγωγήσεως, περιβάλλοντος, μορφώσεως καὶ ἰδιοσυγκρασίας χριστιανοὺς. Μποροῦν κάλλιστα μὲ τὴ διαφορετική τους μεθοδολογία νὰ ἑλκύσουν ψυχὲς στὸ χριστιανισμὸ ἀπὸ διαφορετικὲς θάλασσες ἢ κάθε μία. Πιθανὸν καὶ οἱ δύο κινήσεις νὰ ἀποδειχθοῦν ἀναγκαῖες γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία. Κανένας δὲν μπορεῖ ἀκόμα βέβαια οὔτε νὰ σεβασθῆ οὔτε νὰ ἀρνηθῆ μιὰ παρόμοια ἄποψη. Ὁ χρόνος θὰ μας διδάξη πολλὰ καὶ ὁ Θεὸς θὰ κατορθώση ὁπωσδήποτε νὰ ἐκμεταλλευθῆ καὶ τὰ λάθη μας ἀκόμη, γιὰ τὸ καλὸ ἐκείνων ποὺ τὸν θεωροῦν σὰν ὑπαρκτὸ «Ὄν» καὶ σὰν πατέρα τους, ὅπως καὶ στὸ παρελθὸν πάντοτε συνέβη.

Α. ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀνταπόκρισις ἀπὸ τὴν Γαλλίαν

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΗΝ. ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΡΗΓΙΟΥ

Ἡ Συνεργασία τῶν Ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν

ΠΑΡΙΣΙ. (Ἰδιαιτ. ἀνταπόκρισις). Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐν Παρισιοῖς συνελεύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ρηγίου κ. Μελέτιος παρέθεσε γεῦμα ἐν τῷ Γηροκομείῳ τῆς Ἐπισκοπῆς αὐτοῦ, εἰς ὃ παρεκάθησαν τὰ μέλη τῶν ἀντιπροσωπειῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιώτατοι Μητροπολῖται Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτων, Φιλαδελφείας κ. Ἰάκωβος, Μύρων κ. Χρυσόστομος, καθηγητὴς τῆς κατὰ Χάλκην Ἱερᾶς θεολογικῆς Σχολῆς, Θεοφιλ. Μελόης κ. Αἰμιλιανός, μόνιμος ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Γενεύῃ, ὁ ἐλλόγιμος καθηγητὴς τῆς κατὰ Χάλκην Ἱερᾶς θεολογικῆς Σχολῆς κ. Β. Ἀναγνωστόπουλος, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Μητροπολίτης Καθαργένης κ. Παρθένιος, τὰ μέλη τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Γιαροσλάβ καὶ Ροστοβίου κ. Νικόδημος, ὁ αἰδεσιμολ. πρωθιερεὺς κ. Μποροβόν, καθηγητὴς τῆς θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Λένινγκραντ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας Μητροπολίτης Μολδαβίας κ. Ἰουστῖνος μετὰ τοῦ αἰδεσιμολ. πρωθιερέως καθηγητοῦ κ. Σορένκο, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεωργίας κ. Εὐφραίμ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καθηγηταὶ κ. κ. Ἀμίλκας Ἀλιβιζάτος καὶ Βασίλειος Ἰωαννίδης.

Κατὰ τὰς γενομένας προσφωνήσεις ἐξεδηλώθη ἡ ἀδελφικὴ συνεργασία τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἐξήρθη ἡ μεταξὺ των ὑπάρχουσα ἐσωτερικὴ ἑνότης καὶ αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατέβαλεν καὶ καταβάλλει ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Ἀθηναγόρας ὁ Α' πρὸς πληρεστέραν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἐξ ὀνόματος τῆς πατριαρχικῆς ἀντιπροσωπείας ἔλαβε τὸν λόγον ὁ πρόεδρος αὐτῆς σεβ. Μητροπολίτης Ἴμβρου καὶ Τενέδου κ. Μελίτων, ὅστις καὶ ἐξῆρε τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐσωτερικὴν ἑνότητα τῆς Ὀρθοδοξίας, διαβιβάσας ἅμα τοῖς διαφόροις ἀντιπροσωπείαις τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας.

Λαβὼν δὲ τὸν λόγον ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Γεώργιας, Εὐφραίμ ὁ Β' ἐξέφρασε τὴν ἀνεκλάλητον χαρὰν αὐτοῦ διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Ἐκκλησίας του εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν αὐτοῦ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. Ἀθηναγόραν.

Ἡ προσφώνησις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Γιαροσλάβ καὶ Ροσοβίου κ. Νικοδήμου, ἐνεποίησεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς ἅπαντας τοὺς συνδαιτημόνας. Ἡ αὐτοῦ Σεβασμιότης ἐξέφρασε τὰς ἐκ μέσης ψυχῆς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπον Ρηγίου κ. Μελέτιον διὰ τὴν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς ἅπαντας τοὺς ὀρθοδόξους ἀντιπροσώπους, ἵνα συγκεντρωθοῦν ὅλοι μαζῆ, μακρὰν τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καὶ Προτεσταντικῶν κύκλων καὶ νὰ συμφάγουν εἰς τὴν «τράπεζαν τῆς ἀγάπης», ἐκφράσας ἅμα τε καὶ τὴν υἱϊκὴν ἀφοσίωσιν τῆς θυγατρὸς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὴν μητέρα Πρωτόθρονον Ἐκκλησίαν τῆς Κων σταντινουπόλεως.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν καταλλήλως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μολδαυΐας κ. Ἰουστῖνος. Κέντρον τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ ὑπῆρξεν τὸ κατὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος μέλλον νὰ συνέλθη, πιθανώτατα ἐν Βουκουρεστίῳ, συνέδριον ἀποτελούμενον ἐξ Ὀρθοδόξων Θεολόγων τῶν διαφόρων ὁμοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ γεύματος ἅπασαι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἐπεσκέφθησαν τοὺς κοιτῶνας τῶν τροφίμων τοῦ Ἱδρύματος καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐκκπληξίν των διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσαν καθαριότητα, τάξιν καὶ ἄνεσιν.

Χρὴ ξεναγοῦ καὶ διερμηνέως ἐξετέλεσεν ὁ πανοσ. ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος Βασιλόπουλος καὶ ὁ ἱεροδιάκονος Π. Σιμιγιάτος.

ΠΑΝΑΓ. Χ. ΣΙΜΙΓΙΑΤΟΣ

Ἀνέγερσιν κατοικιῶν ζητοῦν οἱ ἐργάται Αἰγίου

Καὶ στεγαστικὰ δάνεια

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνεκοινώθη ὅτι ἐξετάζονται τὰ ἀπασχολοῦντα τοὺς ἐργαζομένους τῆς περιοχῆς Αἰγίου προβλήματα μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι ἡ χορήγησις στεγαστικῶν δανείων, ἡ ἀνέγερσις ἐργατικῶν κατοικιῶν καὶ κτιρίου στεγάσεως τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων, διὰ τὰ ὁποῖα παρεσχέθη ἡ πληροφορία ὅτι ἀντιμετωπίζονται διὰ τῶν καταρτιζομένων προγραμμάτων τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἐργατικῆς Κατοικίας τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας.

Ζητοῦν ἐπιδότησιν οἱ ὑποδηματεργάται

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀνεκοινώθη ὅτι ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνεργίας ἐξετάζεται τὸ αἴτημα τῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν περὶ ἐκτάκτου ἐπιδοτήσεως τῶν ἀνέργων ὑποδηματεργατῶν Πατρῶν ἄνευ προϋποθέσεων. Σχετικῶς ἀνακοινοῦται ὅτι λόγῳ τῆς ἀθρόας εἰσαγωγῆς ξένων ὑποδημάτων, κυρίως Ἰταλικῶν, οἱ ὑποδηματεργάται Πατρῶν δὲν πραγματοποιοῦν οὔτε ἕνα ἡμερομίσθιον καὶ ἔχουν περιέλθη εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.

ΚΑΤΑΚΤΑ ΣΥΝΕΧΩΣ ΕΔΑΦΟΣ

ΠΑΪΠ ΛΑΪΝΣ: Η ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΥΓΡΩΝ

Τὸ ἀσφαλέστερον καὶ οἰκονομικώτερον σύστημα

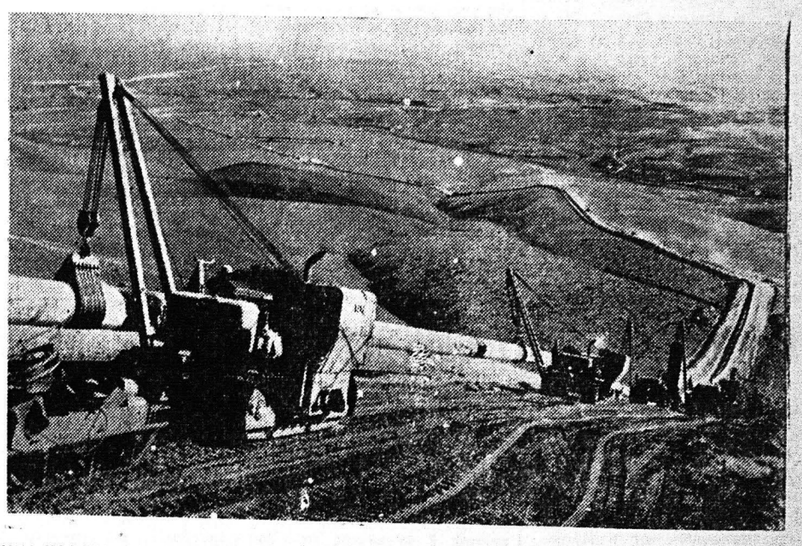

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Αὔγουστος. Πολλὰ ἑκατομμύρια δολλαρίων δαπανῶνται εἰς τὰς ΗΠΑ, διὰ τὴν κατασκευὴν νέων «Πάϊπ — Λάϊνς» ποὺ ἀπεδείχθησαν ὡς τὸ ἁπλοῦ στερεν, ἀσφαλέστερον καὶ οἰκονομικώτερον μέσον μεταφορᾶς μιᾶς εὐρυτάτης ποικιλίας ὑλῶν.

Πράγματι παρ' ὅλον ὅτι τὸ μεγαλύτερον τμῆμα ἐθνικοῦ δικτύου «παϊπλάϊνς» ἀνερχόμενον εἰς ἄνω τῶν 720,000 χιλ, χρησιμοποιεῖται διὰ τὴν μεταφορὰν πετρελαίου καὶ φυσικοῦ ἀερίου, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη αὐξάνει διαρκῶς ὁ ἀριθμὸς τῶν διαφόρων ὑγρῶν ἀερίων καὶ στερεῶν ἀκόμη ὑλῶν ἡ διοίκησις τῶν ὁποίων γίνεται μέσῳ τοῦ συστήματος αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοὺς παράγοντας ποὺ διευκόλυναν καὶ διευκολύνουν τὴν εἰς ὀλδνέν μεγαλυτέραν κλίμακα χρησιμοποίησιν τῶν «παϊπ—λάϊνς» εἶναι κυρίως ἡ διαρκὴς τελειοποίησις τῶν μεθόδων καὶ τῶν ὑλικῶν κατασκευῆς, ὁ αὐτοματισμὸς καὶ ἡ ἐξάπλωσις τοῦ συστήματος τῆς διὰ μικροκυμάτων ραδιοτηλεπικοινωνίας μεταξὺ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων ποὺ ἐλέγχουν διὰ μέσου τῶν πολυπλόκων δικτύων,

Τὰ τελευταῖα ἔτη πληθύνονται ἀδιακόπως οἱ τύποι τῶν προϊόντων, ποὺ «ρέουν» διὰ τὰ «παϊπ—λάϊνς», Εἰς τὰ προϊόντα αὐτὰ περιλαμβάνονται τὸ ὀξυγόνον, τὸ νίτρον, ἡ ἀλκοόλη, μελάσσα, ρευστὸκ καουτσούκ, ἤλιον ξυλοπολτός, στελέχη σαχαροκαλάμων κ.ἄ.

Κατὰ τοὺς εἰδικοὺς δὲν εἶναι μακρυὰ ὁ καιρός, ὅπου σχεδὸν πάσης φύσεως ρευστὸν ἢ συσκευασμένου φορτίου θὰ ἠμπορῆ νὰ μεταφέρεται μέ «παϊπ—λάϊνς».

Ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως

ΜΕΓΑΛΑΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΟΥΣ ΤΗΣ ΓΚΑΠΑ

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΑ ΜΕΣΑ Κ.Λ.Π.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη Ἑλληνικὴ ἐφημερὶς «Ἐθνικὸς Κῆρυξ», ἀναφερομένη εἰς τὸ προσεχὲς Συνέδριον τῆς ΓΚΑΠΑ εἰς Ἀθήνας, ὑπογραμμίζει ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβένησις ἔλαβε ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Συγκεκριμένως ἀναφέρεται εἰς τὸ Συνέδριον τῆς μεγάλης Ἑλληνοαμερικανικῆς ὀργανώσεως ΓΚΑΠΑ τὸ ὁποῖον θὰ πραγματοποιηθῆ τὸ ποσεχὲς ἔτος 1963 καὶ μεταξὺ 21—28 Ἰουλίου εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις—συνεχίζει—ἔχει λάβει ὅλα τὰ σχετικὰ μέτρα ἐπιθυμοῦσα ὅπως συντελέση εἰς τὴν ὅλως ταχυτέραν ἐπιτυχίαν τοῦ συνεδρίου. Δι' αὐτὸ καὶ αἱ ἁρμόδιαι Ἑλληνικαὶ ὑπηρεσίαι κινοῦνται κατόπιν ἐντολῆς δραστηρίως.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσπαθεῖ ἐπίσης ὅπως οἱ ἀφιχθησόμενοι εἰς Ἑλλάδα σύνεδροι τύχουν διαφόρων διευκολύνσεων.

Αἱ διευκολύνσεις συνίστανται, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὴν παροχὴν ἐκπτώσεων ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν εἰσητηρίων τῶν ἑλληνικῶν σιδηροδρόμων καὶ ἀκτοπλοϊκῶν σκαφῶν. Ἐξ ἄλλου, τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ὀργανισμὸς Τουρισμοῦ θὰ διαθέσουν μεταφερικὰ μέσα διὰ τὴν ὑποδοχὴν συνέδρων ἐπίσκεψιν τῶν ἀρχαιολογικῶν τόπων τῆς Ἑλλάδος, τῶν βυζαντινῶν μνημείων καὶ ἀκόμη διαφόρων γραφικῶν νήσων καὶ τοποθεσιῶν τῆς χώρας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις — καταλήγει ἡ ἐφημερὶς — ἀποφάσισεν τὴν παροχὴν ἐκπτώσεων καὶ ἐπὶ τῶν ξενοδοχείων τόσον τῶν Ἀθηνῶν ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς χώρας».

Εἰς τὸν τουριστικὸν τομέα

ΝΑ ΜΙΜΗΘΩΜΕΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΡΑΦΕΙ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΒΗΡΥΤΤΟΥ

ΒΗΡΥΤΤΟΣ. Αὔγουστος. «Διατὶ δὲν πράττομεν ὅτι καὶ ἡ Ἑλλάς;» — ἐρωτᾶ εἰς δημοσίευμά της ἡ «Ἐπιθεώρησις τοῦ Λιβάνου», ἀναφερομένη εἰς τὴν κατ' ἐξοχὴν ἐπιτυχῆ τουριστικὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Συγκεκριμένως ἡ ἐνλόγῳ ἐπιθεώρησις χαρακτηρίζει ὡς σημαντικωτάτην τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δημιουργίαν μικρῶν λιμένων, εἰδικῶν διὰ τὰς θαλαμηγούς.

Πρόκειται — τονίζει — περὶ μιᾶς προσπαθείας ἡ ὁποία θὰ ἀποφέρῃ πάρα πολλὰ εἰς τὴν τουριστικὴν κίνησιν τῆς χώρας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐσημείωσεν ἐν προκειμένῳ ἕνα μεγάλο βῆμα προσφέρουσα μικρούς, ἀπολύτως συγχρόνων ἐγκαταστάσεων λιμένας εἰς τοὺς κατόχους θαλαμηγῶν ἢ ἄλλων σκαφῶν.

Εἰς τὰ λιμάνια ταῦτα παρέχονται ὅλαι αἱ διευκολύνσεις. Πρόκειται περὶ πραγματικῶν ἀριστουργημάτων τεχνικῆς, ἀλλὰ καὶ διευκολύνσεων. Καὶ καταλήγει ἡ ἐπιθεώρησις: «Διατὶ δὲν μιμοῦμεθα κι' ἐμεῖς τὴν Ἑλλάδα»;

ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ
ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΒΑΡΥΚΟΪΓΑΣ
Τῶν καλλιτέρων Γερμανικῶν Ἐργοστασίων «ΣΗΜΕΝΣ»
Ἀποκλειστικὸς ἀντιπρόσωπος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ